

บทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและ
เศรษฐกิจทางการเมืองในทัศนะของประชาชนในพื้นที่
จังหวัดอุบลราชธานี *

The Political Role of Political Elites and Economic Elites
in the Opinion of People in Ubon Ratchathani Province

พรเทพ โฆษิตวรวุฒิ

Phorntep Kosiworawut

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

Graduate School, The Eastern University of Management and Technology

Email: phorntep.k@umt.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับของการแสดงบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาทัศนะของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองและ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับทัศนะของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาจากการทบทวนวรรณกรรม และนำไปรวบรวมความเห็นของประชาชนที่อยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน แล้วนำกลับมาวิเคราะห์ผลด้วยสถิติวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์

* ได้รับบทความ: 11 ตุลาคม 2566; แก้ไขบทความ: 16 ธันวาคม 2566; ตอรับตีพิมพ์: 20 ธันวาคม 2566

ผลวิจัยพบว่า

1. การแสดงบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสังเกตการณ์ทางการเมือง รองลงมา คือ การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง

2. ทักษะของประชาชนต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ควรทำงานการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ รองลงมา คือ ควรมีจิตสำนึก มีคุณธรรมจริยธรรม และน้อยที่สุด คือ การปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับการแสดงบทบาททางการเมืองในทัศนะของประชาชน มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ในระดับสูงมากที่สุด $r = 0.809$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ชนชั้นนำทางการเมือง; ชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ; บทบาททางการเมือง

Abstract

The research aims to 1) study the level of the political role of political elites and economic elites in Ubon Ratchathani province. 2) study the opinion of people in Ubon Ratchathani province on the political role of political elites and economic elites, and 3) study the relationship between the political role of political elites and economic elites and the opinion of people. The researchers developed a questionnaire based on a literature review and collected opinions from individuals aged 18 and above in Ubon Ratchathani province. A total of 400 respondents. Data were analyzed using mean, standard deviation, and Pearson Correlation.

The research results were found that:

1) The overall, political role of the opinion of people is generally at a high level. The aspect with the highest average score is election observation, followed by political partnership, and the lowest score is political participation.

2. Overall, the political role of the opinion of people is generally at a high level. The aspect with the highest average score is creating constructive politics, followed by ethics and conscience, and the lowest score is Consistent Adherence to Democratic Principles.

3. There is a significant positive correlation between the political role of political elites and economic elites in the opinion of people. indicates a positive correlation in the same direction. It was statistically significant at the .01 level and was in high correlation ($r = 0.809$).

Keywords: political elites; economic elites; political roles

1. บทนำ

ในบริบทของสังคมมีผู้คนอยู่หลากหลาย.ซึ่งแต่ละกลุ่มมีอิทธิพลต่อความคิดหรืออีกนัยหนึ่งเป็นผู้นำความคิด กระแสความคิดก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ซึ่งกลุ่มคนดังกล่าวอาจเรียกได้ว่าเป็นชนชั้นนำ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2555) ได้กล่าวว่า ปัญหาความแตกกร้าวในสังคมไทยปัจจุบันมีสาเหตุมาจากความแตกกร้าวของชนชั้นนำกันเอง หรือเป็นความแตกกร้าวระหว่างชนชั้นนำกับชนชั้นล่าง ชนชั้นนำซึ่งถืออำนาจบริหารจัดการบ้านเมืองไม่ได้ประกอบด้วยกลุ่มเดียว แต่มีกลุ่มใหม่ๆ แทรกตัวเข้ามาอยู่เสมอ ขณะที่กลุ่มเก่าบางกลุ่มที่ถูกลดอำนาจและบทบาทลงก็สามารถกลับมาใช้อำนาจได้ใหม่และเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่องก็มี ต่างเข้าไปยึดถือการนำร่วมกันบ้าง แข่งกันบ้าง ในองค์กรและสาขาการบริหารจัดการทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน หรือเป็นพลังทางสังคม หรือวัฒนธรรมที่ทำให้สังคมยอมรับอำนาจ บางกลุ่มก็จับมือเป็นพันธมิตรกัน บางกลุ่มก็ต่อต้าน บางกลุ่มร่วมกัน (ณัชชานุช พิชิตธนารัตน์, 2558; นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2555)

การเมืองไทยกลับมาสู่การปกครองในระบอบเผด็จการทหารอีกครั้งภายใต้รัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือรัฐบาล คสช. การอยู่ภายใต้อำนาจทางการเมืองโดยรัฐบาลทหารในครั้งนี้จึงอยู่ท่ามกลางกระแสเรียกร้องให้มีการเลือกตั้งจากประชาชนทุกภาคส่วนทวีมากขึ้นอย่างเป็นลำดับ (สยามรัฐออนไลน์, 2562) การเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีภายใต้เงื่อนไขของรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2560 ตามมาตรา 88 ท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมอย่างกว้างขวางในเรื่องความโปร่งใสและเป็นธรรมมากนักน้อยเพียงใด (บีบีซี, 2562) บทบาททางการเมืองของกลุ่มชนชั้นนำทางเศรษฐกิจมีความสำคัญและมีผลต่อสังคมและการปกครองในหลายด้าน โดยคนกลุ่มชนชั้นนำทางเศรษฐกิจนี้มักมีอิทธิพลในการตัดสินใจทางการเมือง โดยเฉพาะในการบริหารจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและการกำหนดนโยบายทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจและสังคมในระดับกว้างของประเทศ ขณะเดียวกันก็มักมีบทบาทในการสนับสนุนผู้ทรงอิทธิพลทางการเมือง โดยการร่วมทุนการเลือกตั้งหรือการบริจาคเงินในการแนะนำนโยบายทางการเมือง และเมื่อพรรคการเมืองเหล่านี้เข้าสู่อำนาจก็จะหาโอกาสต่างตอบแทนผลประโยชน์กับกลุ่มทุนธุรกิจ (วิชชุดา สาธิตพร, 2556) ซึ่งสามารถมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารทางการเมือง การสนับสนุนโครงการสังคมและการทำงานที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การสนับสนุนกิจกรรมทางสังคมและการตระหนักถึงความเสี่ยงและปัญหาสังคม และท้ายที่สุดของเรื่องนี้คือ การมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางการเมืองและการสร้างนโยบายทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อชนชั้นผู้นำพาณิชย์และสังคมในระยะยาว ซึ่งตรงกับที่ Dye and Zeigler (1972, p. 124) ได้อธิบายไว้ว่า ระบบการเมืองจะมีโครงสร้างคล้ายกับรูปพีระมิด กล่าวคือ อำนาจจะมารวมอยู่ที่ยอดของพีระมิด และอำนาจนั้นเกิดมาจากบทบาทหรือตำแหน่งที่ได้ มาจากสถานภาพทางสังคมและทางเศรษฐกิจ ดังนั้นผู้ทรงอำนาจมักจะเป็นผู้ที่มีความสำคัญในธุรกิจ การเงิน การทหาร หรือสถานภาพทางการเมืองอื่น ๆ อำนาจจะอยู่ในกลุ่มชนชั้นนำตลอดเวลา ถึงแม้จะมีการเลือกตั้งแต่อำนาจทั้งหลายก็ยังคงอยู่ในมือของคนกลุ่มเดิมอย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลง

นักธุรกิจนายทุนไทยเริ่มเข้ามามีบทบาททางการเมืองไทยมากขึ้นในช่วงหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 (จุมพล หนิมพานิช, 2548) จากการศึกษาของ สุตาวรรณ ประชุมแดง, ปิยลักษณ์ โพธิ์วรรณ, และ วินัย ผลเจริญ (2563) พบว่า แรงจูงใจและพัฒนาการการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มธุรกิจการเมือง ได้แก่ การรับผลประโยชน์การทำธุรกิจกับตัวเอง การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ การทำงานพิเศษ การรับรู้ข้อมูลภายใน การใช้สมบัติราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว และการนำโครงการสาธารณะลงใน

เขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง โดยเงื่อนไขที่กลุ่มธุรกิจสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ เงื่อนไขส่วนบุคคล เงื่อนไขด้านการเมืองและนโยบาย เงื่อนไขด้านเศรษฐกิจ เงื่อนไขด้านสังคม เงื่อนไขด้านกฎหมาย และเงื่อนไขด้านสภาพแวดล้อม โดยเกิดผลกระทบทางการเมืองทั้งในด้านบวกและลบของกลุ่มธุรกิจที่เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองแล้วก่อให้เกิดการขัดกันทางผลประโยชน์ ได้แก่ การใช้ตำแหน่งช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหายราชการขาดจิตสำนึกด้านศีลธรรมและจริยธรรม การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน การทำงานอีกแห่งหนึ่งที่ขัดแย้งกับแห่งเดิม และการปิดบังความผิด จึงเกิดการขัดกันทางผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจการเมืองในประเทศไทยซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การเข้ามามีบทบาททางการเมืองของนักธุรกิจนั้นมีนานาทัศนะที่แตกต่างกัน โดยกระแสแรกที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของนักธุรกิจ เนื่องจากเห็นว่าระบบการเมืองเองก็ไม่ได้ปิดกั้นห้ามมิให้นักธุรกิจเข้ามาดำเนินกิจกรรมทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่ใช่เรื่องเสียหายแต่อย่างใด และกลุ่มธุรกิจถือได้ว่าเป็นกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งในสังคมที่ต้องการถ่วงดุลการดำเนินงานของฝ่ายการเมือง เนื่องจากกลุ่มนักธุรกิจเองก็เป็นผู้ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง นอกจากนี้ การมีอำนาจในทางเศรษฐกิจทำให้นักธุรกิจเข้าไปสนับสนุนนักการเมือง เนื่องจากการเล่นการเมืองนั้น ต้องอาศัยในทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมาก นักการเมืองและนักธุรกิจจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น และจากกรณีนักการเมืองบุกรุกออกเอกสารสิทธิ และเข้าครอบครองกว่า 1,400 ไร่ และออกโฉนดโดยมิ และชาวบ้านเมืองอุบลราชธานี ถูกนายทุนอดีตนักการเมืองออกเอกสารสิทธิทับที่ทำกินเหล่านี้สะท้อนให้เห็นตัวแสดงของคนสองกลุ่มคือกลุ่มชนชั้นนำทางการเมืองในที่นี้หมายถึงนักการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองในที่นี้หมายถึงนายทุนผู้ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง จากปรากฏการณ์และปัญหาดังกล่าวจึงนับเป็นประเด็นทางการเมืองที่น่าสนใจอันจะนำไปสู่การเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบต่อไป (MGR online, 2557; Posttoday, 2558)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับทัศนคติของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) หมายถึง ประชาชนที่อยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 1,476,856 คน (Rocket Media Lab, 2566)

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) จากประชาชนที่อยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 1,813,008 คน ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 400 คน แล้วย่นำมาหาอัตราสัดส่วนของประชากร (Proportional to Size) เมื่อได้ขนาดประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ดังกล่าวแล้ว จึงใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกตามอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
เมืองอุบลราชธานี	217,396	48
ศรีเมืองใหม่	67,649	15
โขงเจียม	34,442	8
เขื่องใน	108,436	24
เขมราฐ	77,957	17
เดชอุดม	172,746	38

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
นาจะหลวย	55,759	12
น้ำยืน	68,341	15
บุญศรี	89,371	20
ตระการพืชผล	121,807	27
กุดข้าวปุ้น	40,781	9
ม่วงสามสิบ	83,649	18
วารินชำราบ	160,717	35
พิบูลมังสาหาร	129,599	29
ตาลชุม	31,931	7
โพธิ์ไทร	43,651	10
สำโรง	53,028	12
ดอนมดแดง	26,626	6
สิรินธร	50,596	11
ทุ่งศรีอุดม	27,872	6
นาเยี่ย	25,765	6
นาตาล	35,985	8
เหล่าเสือโก้ก	26,678	6
สว่างวีระวงศ์	30,550	7
น้ำขุ่น	31,756	7
รวม	1,813,008	400

2. เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามขึ้นมาจากการทบทวนวรรณกรรม และนำคำสำคัญที่วิเคราะห์ได้ไปตรวจสอบความตรงและความเชื่อมั่นก่อนนำไปร่างเป็นข้อคำถาม และแบบสอบถามสำหรับนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ขั้นตอนการทบทวนวรรณกรรม เพื่อนำเอาสาระสำคัญที่ผ่านการตรวจสอบมาแล้วจากผู้เชี่ยวชาญไปสร้างเป็นข้อคำถาม ซึ่งมีหลักการเบื้องต้นในการร่างข้อคำถาม ประกอบด้วย 1) สื่อสารและทำความเข้าใจได้ตรงกันกับวัตถุประสงค์วิจัย 2) อธิบายสภาพเหตุการณ์หรือที่เกี่ยวกับตัวแปรให้เกิดความรู้ได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง 3) สะท้อนความจริงได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะการสร้างข้อคำถามแต่ละข้อส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยนี้ (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564)

2.2 ขั้นตอนการตรวจสอบความตรงเบื้องต้น โดยนำเอาร่างแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาได้จากขั้นตอนที่ 1 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความตรงกันในทางทฤษฎี และนำเอาความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาแบบสอบถามให้มีความถูกต้องมากขึ้น ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องมาก ทั้งนี้เพราะความถูกต้องของตัวบ่งชี้แต่ละตัวอยู่ในแต่ละข้อคำถามจะแสดงความสามารถในการวัดแนวคิดและทฤษฎีออกมาเป็นตัวเลขได้แล้ว ยังต้องมีความสามารถในการวัดผลได้ตรงกับสภาพความจริงที่มีอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนั้นแล้วความถูกต้องของแบบสอบถามยังสังเกตได้ชัดจากความสามารถในการแปลความหมายได้อย่างเหมาะสมกับการวัด (ประสพชัย พสุนนท์, 2558)

2.3 ขั้นตอนการนำไปทดลองใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำเอาร่างแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่อยู่นอกพื้นที่ประชากร และนำกลับมาทดสอบความตรงกับความเชื่อมั่น ผลทดสอบความตรงและความเชื่อมั่นตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลทดสอบความตรงและความเชื่อมั่น

ผลทดสอบ	บทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมือง และชั้นชั้นนำทางเศรษฐกิจ	ทัศนคติของประชาชน
Goodness of fit	Chi-Square 17.94 df 2 Sig. 000	Chi-Square 29.15 df 4 Sig. 000
KMO	.872	.914
Extraction	.672-.725	.630-.755
Variance	62.927%	63.392%
Alpha	.964	.950
Corrected item	.489-.670	.515-.747

จากตารางที่ 2 พบว่าแบบสอบถามนี้มีความตรงและความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้น โดยมีผลทดสอบดังนี้ แบบสอบถามทั้งสองตัวแปรมีค่า Goodness of fit อย่างมีนัยสำคัญที่ .000 มีค่า KMO ที่ .872 และ .914 ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ .80 มีน้ำหนักตามค่า Extraction ระหว่าง .672-.725 และระหว่าง .630-.755 มากกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ที่ .50 มีค่า Variance มากกว่าร้อยละ 50 กล่าวคือมีค่าเท่ากับร้อยละ 62.927 และร้อยละ 63.392 มีค่า Alpha ที่ .964 และ .950 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ .80 มีความเที่ยงตรงรายข้อระหว่าง .489-.670 และระหว่าง .515-.747 มากกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ที่ .40 ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าแบบสอบถามนี้มีความตรงและความเชื่อมั่นตามมาตรฐานวิชาการ

3. การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยและประกาศรับสมัครอาสาสมัครผู้ให้ข้อมูลแก่นักวิจัยในแต่ละอำเภอตัวอย่างตามจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

3.2 จัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์วิจัย แจกแบบสอบถามพร้อมทั้งให้คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนนัดหมายการนำส่งแบบสอบถามกลับคืนผ่านผู้ช่วยวิจัยในแต่ละอำเภอ

3.3 ติดตามผลการเก็บแบบสอบถามกลับคืน

3.4 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา โดยผู้วิจัยคัดแยกเอาแบบสอบถามที่มีคำตอบครบทุกข้อไว้สำหรับนำไปวิเคราะห์ผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ $\bar{X}$, S.D. และสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation โดยมีเกณฑ์แปลผลความสัมพันธ์ ต่อไปนี้

ค่า r ต่ำกว่า .30 ลงมา แปลผลได้ว่า มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

ค่า r ระหว่าง .30-.59 แปลผลได้ว่า มีความสัมพันธ์กัน น้อย

ค่า r ระหว่าง .60-.69 แปลผลได้ว่า มีความสัมพันธ์กัน ปานกลาง

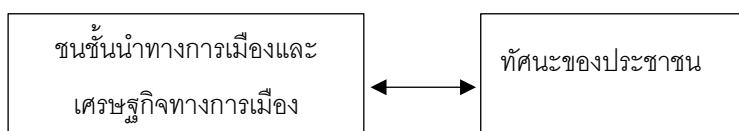
ค่า r ระหว่าง .70-.79 แปลผลได้ว่า มีความสัมพันธ์กัน มาก

ค่า r ระหว่าง .80 ขึ้นไป แปลผลได้ว่า มีความสัมพันธ์กัน มากที่สุด

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากปัญหาที่สะท้อนให้เห็นถึงการแสดงบทบาทของชนชั้นนำทางการเมือง และชนชั้นนำทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อชัยชนะของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย โดยผู้วิจัยจึงได้สรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังแสดงใน ภาพที่ 1

ภาพที่ 1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 3 ระดับของบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

บทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	แปล
ทางการเมือง			
1 การมีส่วนร่วมทางการเมือง	4.26	0.67	มาก
2 การสังเกตการณ์ทางการเมือง	4.28	0.61	มาก
3 การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง	4.27	0.65	มาก
รวม	4.27	0.65	มาก

จากตารางที่ 3 บทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.65) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสังเกตการณ์ทางการเมือง ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.61) รองลงมา คือ การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.65) และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.67)

วัตถุประสงค์ ข้อ 2 เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง

ตารางที่ 4 ระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง

ทัศนคติของประชาชนต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของ ผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ควรทำงานการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์	4.36	0.64	มาก
2. ควรมีจิตสำนึก มีคุณธรรมจริยธรรม	4.29	0.63	มาก
3. การปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย	4.11	0.87	มาก
4. ควรเล่นเกมการเมือง ช่วยกันพัฒนาการเมืองไทย	4.27	0.72	มาก
รวม	4.27	0.83	มาก

จากตารางที่ 4 ทัศนคติของประชาชนต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.83) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ควรทำงานการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.6) รองลงมา คือ ควรมีจิตสำนึก มีคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.63) และน้อยที่สุด คือ การปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.87)

วัตถุประสงค์ ข้อ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับทัศนคติของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับทัศนคติของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

บทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง	ทัศนคติของประชาชน			
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	.864**	.000	บวก	มากที่สุด
การสังเกตการณ์ทางการเมือง	.695**	.000	บวก	ปานกลาง
การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง	.867**	.000	บวก	มากที่สุด
รวม	.809**	.000	บวก	มากที่สุด

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับการแสดงบทบาททางการเมืองในทัศนคติของประชาชน มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ในระดับสูงมากที่สุด $r = 0.809$ กล่าวคือ เมื่อผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับการแสดงบทบาททางการเมือง ความสำคัญมากขึ้นจะทำให้ทัศนคติของประชาชน เพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมากที่สุด 2 ข้อ คือ การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ข้อที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง มี 1 ข้อ คือ การสังเกตการณ์ทางการเมือง สรุปได้ว่า ผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับการแสดงบทบาททางการเมือง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชน ในระดับสูงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. อภิปรายผลการวิจัย

1. บทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสังเกตการณ์ทางการเมือง รองลงมา คือ การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองเกิดขึ้นในประเทศไทย ด้วยเหตุผลทางโครงสร้าง และความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างอำนาจทางการเมืองและ

อำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามการปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่เปิดโอกาสให้กลุ่มชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง เข้ามาเป็นบทบาททางการเมืองด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น โดยกลุ่มนักธุรกิจกลายมาเป็นนักการเมืองและสามารถใช้อำนาจทางการเมืองผลักดันนโยบายสาธารณะต่างๆ โดยเฉพาะนโยบายด้านเศรษฐกิจ ส่งผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างรวดเร็วแต่อีกด้านหนึ่งทำให้ยังมีการแสวงหาประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจการเมืองด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิโชค ลางกุลานนท์ (2562) ได้ศึกษาพัฒนาการและบทบาททางการเมืองของกลุ่มธุรกิจการเมืองในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การมีบทบาทของกลุ่มธุรกิจการเมืองได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางการเมืองทั้งในด้านบวกและลบ หากกลุ่มธุรกิจการเมืองเข้ามามีบทบาททางการเมืองโดยสำนักในสถานะของตนว่า เข้ามาเพื่อจะนำความรู้ความสามารถหรือนำเสนอแนวคิด นโยบายที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศ ย่อมเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ แต่หากใช้บทบาทหรืออำนาจเพื่อแสวงหาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจให้กับตนและพวกพ้อง โดยมีได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลักย่อมจะก่อให้เกิดผลเสียหายนต่อประเทศชาติอย่างมหาศาล

2. ทิศนะของประชาชนต่อการแสดงบทบาททางการเมืองของชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ควรทำงานการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ รองลงมา คือ ควรมีจิตสำนึก มีคุณธรรมจริยธรรม และน้อยที่สุด คือ การปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักการเมืองจะถูกมองว่าเป็นบุคคลที่ติดขัดกับตำแหน่งอำนาจ แม้การดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะส่งผลในทางลบก็ตาม สอดคล้องกับไทยโพสต์ (2562) ทำแบบสำรวจ การทำหน้าที่ของนักการเมือง ณ วันนี้ในสายตาประชาชนสรุปผลได้ ดังนี้

2.1 การทำหน้าที่ของนักการเมือง ณ วันนี้ แบบไหน? ที่ประชาชนชื่นชม อันดับ 1 ทำตามสัญญาที่ให้ไว้ เชื่อสัตย์ ไม่ทุจริต (58.90%) อันดับ 2 ใช้ความรู้ความสามารถแก้ปัญหา มีผลงาน (44.34%) อันดับ 3 เสียสละ ทุ่่มเท เป็นกลาง ตรงไปตรงมา (34.74%) อันดับ 4 เป็นผู้แทนที่ดีของประชาชน เป็นปากเป็นเสียง (33.33%) อันดับ 5 เข้าถึง ใกล้ชิดประชาชน ดูแลสม่ำเสมอ (14.99%)

2.2 การทำหน้าที่ของนักการเมือง ณ วันนี้ แบบไหน? ที่ประชาชนอยากให้ปรับปรุง อันดับ 1 ขาดเสียสละ ไม่เพื่อผลประโยชน์ เงินทอง (40.04%) อันดับ 2 ไม่ทำงาน ดีแต่พูด

(38.63%) อันดับ 3 ทะเลาะเบาะแว้ง สร้างกระแสให้ตัวเอง (32.48%) อันดับ 4 ทำงานซ้ำ ไม่มีประสิทธิภาพ (29.50%) อันดับ 5 ไม่เป็นประชาธิปไตย ไม่เคารพเสียงส่วนใหญ่ (24.32%)

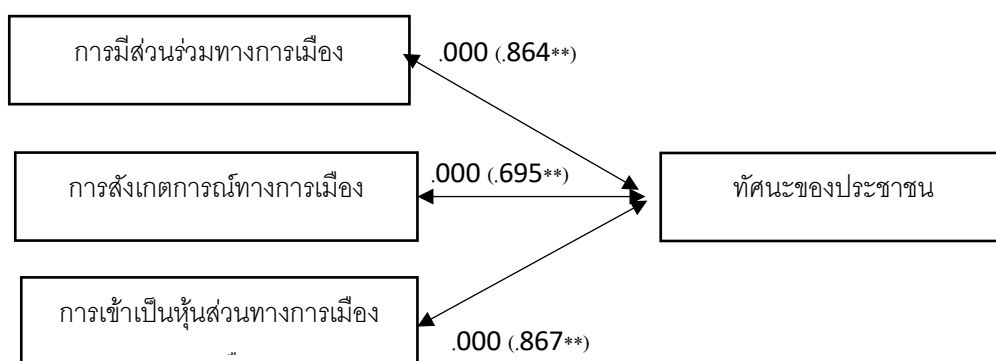
2.3 สิ่งที่ประชาชนอยากฝากบอก “นักการเมือง” ณ วันนี้ คือ อันดับ 1 เป็นนักการเมืองที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี (42.92%) อันดับ 2 ทำงานการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ (39.32%) อันดับ 3 มีจิตสำนึก มีคุณธรรมจริยธรรม (37.28%) อันดับ 4 ปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย (18.30%) อันดับ 5 เลิกเล่นเกมการเมือง ช่วยกันพัฒนาการเมืองไทย (15.81%) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พล เหลืองรังสี (2562) ศึกษาคุณลักษณะของนายกรัฐมนตรีที่เหมาะสมกับสังคมไทยตามทฤษฎีของนักศึกษาคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของนายกรัฐมนตรีที่เหมาะสมกับสังคมไทย มีคะแนนเฉลี่ย 4.14 คะแนน และด้านบุคลิกภาพมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด (4.21 คะแนน) ด้านคุณธรรม (คะแนนเฉลี่ย 4.17) ด้านอารมณ์และ สังคม (4.12 คะแนน) และด้านความรู้ความสามารถ (4.05 คะแนน) ตามลำดับ

3. ชี้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองกับการแสดงบทบาททางการเมือง มีความสัมพันธ์กับทัศนะของประชาชน ในระดับสูงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ชนชั้นนำทางการเมืองและชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ มีบทบาททางการเมืองในการเข้าร่วมการประชุมทางการเมืองของพรรคการเมือง การเข้าร่วมการประชุมเรียกร้องความต้องการผ่านนักการเมือง การเข้าร่วมเป็นสมาชิกทางการเมือง สมาชิกกลุ่มการเมือง หรือพรรคการเมือง ประเด็นเหล่านี้ถือเป็นประเด็นด้านการเรียกร้อง ต่อสู้ เจริญกับระบอบการเมืองที่เป็นไปตามการจัดการของรัฐบาล หรือข้อขัดแย้งทางการเมืองที่สำคัญในสังคม สอดคล้องกับ Tang (2011) ได้ศึกษาเรื่อง “The Political Behavior of the Chinese Middle Class” โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในประเทศจีน และพบว่าประชาชนจีนในกลุ่มชนชั้นกลางมีความสนใจทางการเมือง และให้ความสำคัญกับการต่อสู้ในทางการเมืองเป็นอย่างมากผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียกร้อง เจริญต่อตรงกับข้อขัดแย้ง และนโยบายทางการเมืองของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประชาชนจีนในกลุ่มชนชั้นกลางจะมีพฤติกรรมทางการเมืองที่ดีในทางประชาธิปไตย พฤติกรรมทางการเมืองโดยภาพรวมของประชาชนจีนในกลุ่มชนชั้นกลางก็ไม่ได้มีความแตกต่างกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่อยู่ต่างชนชั้นมากนัก และสอดคล้องกับ ณรุจน์ วศินปิยมงคล (2558) ที่กล่าวว่า ชนชั้นกลางนั้นไม่ได้มีบทบาทในการพัฒนาประชาธิปไตย แต่กลับมีบทบาทในการทำให้ดัชนีความเป็นประชาธิปไตยของประเทศ

ลดต่ำลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ สว่างภณกาญจนา (2565) ได้ศึกษาการดำรงอยู่ของชนชั้นนำทางการเมืองไทยภายใต้ระบอบประชาธิปไตยและระบอบเผด็จการทหาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-2562 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มชนชั้นนำทางการเมืองไทย 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มข้าราชการประจำ กลุ่มขุนนาง นักวิชาการและกลุ่มทุน เป็นกลุ่มชนชั้นนำทางการเมืองที่เข้ามาสู่อำนาจทางการเมืองจากการถูกแต่งตั้งหรือมอบหมายตำแหน่งทางการเมืองจากภาครัฐ และถูกรัฐตั้งให้เข้ามาเป็นผู้สนับสนุนรัฐบาล โดยกลุ่มเหล่านี้สามารถเข้ามาสู่การเป็นชนชั้นนำทางการเมืองโดยไม่จำเป็นต้องมีภูมิหลังทางการเมือง รวมทั้งไม่ต้องผ่านกระบวนการทางการเมือง

6. องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพที่ 2. การส่งเสริมบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

จากภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้คือการแสดงบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชน ดังนั้น ชนชั้นนำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมืองจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน รวมถึงการเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมืองด้วยการปฏิบัติตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย ควรเลิกเล่นเกมการเมือง และช่วยกันพัฒนาการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ การมีจิตสำนึก มีคุณธรรม

7. ข้อเสนอแนะ

1. ชี้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง ควรให้ความสำคัญถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง การสังเกตการณ์ทางการเมือง และการเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง
2. การแสดงบทบาททางการเมืองของชี้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจทางการเมือง ควรให้ทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ มีจิตสำนึก มีคุณธรรมจริยธรรม ปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย และควรเล่นเกมการเมือง ช่วยกันพัฒนาการเมืองไทย

เอกสารอ้างอิง

- จุฑามาศ สว่างภณกาญจนา. (2565). การดำรงอยู่ของชนชั้นนำทางการเมืองไทยภายใต้ระบอบประชาธิปไตย และระบอบเผด็จการทหาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-2562 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารรัฐกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- จุมพล หนิมพานิช. (2548). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่: หลักการแนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารรัฐกิจ). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ณรุจน์ วศินปิยมงคล. (2558). บทปริทัศน์หนังสือชนชั้นกลางและการถดถอยของประชาธิปไตย. วารสารการบริหารท้องถิ่น, 9(1), 144-148
- ณัชชา นุช พิชิตนารัตน์. (2558). แนวคิดวิเคราะห์โครงสร้างอำนาจท้องถิ่นในประเทศไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา, 3(2), 1-28.
- ไทยโพสต์. (2562). ประชาชนอยากเห็นนักการเมืองน้ำดี ไม่ขายเสียงทำเพื่อผลประโยชน์เงินทอง. สืบค้นจาก <https://www.thaipost.net/main/de>
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2555). บทบาทชนชั้นนำและการเมืองภาคประชาชน. สืบค้นจาก <https://prachatai.com/journal/2011/08/36288>
- บีบีซี. (2562). เลือกตั้ง 2562: สหรัฐฯ-มูลนิธิดีกรกลางเพื่อประชาธิปไตย เรียกร้อง กกต. โปร่งใสเป็นธรรม. สืบค้นจาก <https://www.bbc.com/thai/international-47707474>
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณ. วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 27(1), 144-163.

- พล เหลืองรังสี. (2562). คุณลักษณะของนายกรัฐมนตรีที่เหมาะสมกับสังคมไทยตามทฤษฎีของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. ใน *การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9* (น.1765-1773). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- วิชุดา สาคิตพร. (2556). เครือข่ายธุรกิจของนักการเมืองไทย. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 11(2), 24-47.
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยสมัยใหม่*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.
- สยามรัฐออนไลน์. (2562). เลื่อนเลือกตั้ง ในมติ ประชาชน. สืบค้นจาก <https://siamrath.co.th/c/61385>
- สิทธิโชค งามกุลานนท์. (2562). *พัฒนาการและบทบาททางการเมืองของกลุ่มธุรกิจการเมืองในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุดาวรรณ ประชุมแดง, ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ, และ วินัย ผลเจริญ. (2563). การขัดกันของผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจการเมืองไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(6), 102-117.
- Dye, T. R., & Zeigler, L. H. (1972). *The Irony of Democracy: an uncommon introduction to American politics* (2nd ed.). Duxbury Press.
- MGR Online. (2557). ผวจ.อุบลฯ สั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินบุ่งสระพัง เตรียมเอาผิดนายทุนนักการเมืองบุกรุก. สืบค้นจาก *MGR Online*. <https://mgronline.com/local/detail/9570000104299>
- Posttoday. (2558). จ่อร้องนายกฯ ถูกละเมิดออกเอกสารสิทธิทับที่ทำกิน. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/politics/399077>
- Rocket Media Lab. (2566). เปิดข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 66 รายภาค-รายจังหวัด และจำนวน ส.ส. สืบค้นจาก <https://rocketmedialab.co/election-66-3/>
- Tang, M. (2011). The Political Behavior of the Chinese Middle Class. *Journal of Chinese Political Science*, 16(4), 373-387.